

VELDGEWAS

Blaad veur en euver Oos Taal

November 2023

Kupershoo

November. Altijd November, altijd regen, Altijd dit lege hart, altijd. Zoe zumpde de sómbere dichter J.C. Bloem (1887-1966). Raengel, vreug duuster, de mismood kump dich bao d'raan. 't Is zeker geine laege nieks al die blajer die zich neet mie vas kónne haoje. Hoe zeere vallen ze af, de zieke zomerblaren, dichde Gezelle. Krank die blajer? En dan waere ze onnag voertgejaag door dae sjtórm van John Hertogh. Waat duit november ós aan, of hóbbe veer de netuur get aangedaon?

November, begin van kaoj en elenj. Op d'n iersten daag al móste v'r nao de kirkhaof. Alderzele. Nutte Prusewindj, dök al beveraore blome, en graver graver, graver van door ingele gehaalde miense, zaet Antoon Brouns (wen ich 't good begrepe hób). Miense mesjiens die in 't book sjtinge van d'n echte Veldeke.

November. Klamp ein dieke waek nao Alderzele doezjende graver. Elfde van d'n elfde. Inj van 14-18, d'n Ierste Werreldaorlog. En tösse die graver poppies: papavers rood wie blood In Flanders fields (where) the poppies grow / Between the crosses, row on row. Gedich van de Canadese sjeldaotedokter en dichter John McCrae (1872-1918). Papavers, opium veur de sjeldaote mit aopgerete boek, bein aaf. Erm jóniges. Kollablome zagte veer, en ich dach aan daen opium en ein toverkol.

Wim Heijmans zal dao ouch aan gedach hóbbe. Hae sjrief: bij 't jraaf / mit klatsjroeëze. Klatsblome – wie klaprozen. Zoe kump hae mesjiens op 'applaus'. Waat mich betruf gein applaus veur det gedoons kóm-mende zaoterdig. Hauwe ze neet mótte doon dit jaor. Waege de Golf-aorlog waerde Vastelaovend zélf zelfs aafgelas – in 1991.

Biej de herfs heurt 't woord 'weemoed', vööl gebroek door Vlaomse dichters. Twie regels van Karel Jonckheere veur waem 't woord weemoed aete en drinke woor. Hae wit allein neet woveur... Zuug: Rilkes 'wer jetzt kein Haus hat, baut sich keines mehr' mag evenmin de reden van mijn weemoed heten.

Dae regel van Rilke is ein van de bekindste versregels oet de Europese literatuur. Laes hiejeuver mier in de Nuutsbreef. Ouch euver kolleblome en de sjpelde van Lisa Naus. En euver sjrieve in Oos Taal. Vräägske: hób ich uch eine kaoje duustergrieze miesmaj opgedeend? Gelökkig hóbbe veer nag Veldgewas.

Wim Kuipers

Sjtil nao de sjtórm

Es mien pen laeg is
of de ènk sjus dreug
waere wäörd deizig

want,

traone völle mien ouge
valle op 't volle blaad
vórme 'ne sjtroum
vol vaal vraogteikes
mien gedich vèlt sjtil

zelfs 't waer sjtaak
de raeg dreug op
't wurt wendjsjtil

es de bomme valle
vilt alles sjtil

John Hertogh, Zitterd

* *deizeg = vaag*

naojaor

sónger flauwe kul
de daag vandaag?
ne echte luppentrul!

**

de haof in verdinde rös
noe de tied
van jatse en joetse
laot oktober mer
't koper poetse

toos, postert

Metamorfose

wach, dezen appel
dae zal ich laote glömme

zien breie heng
vriêve mit verfiênd gebaar
euer zien mansjesterse bóks
greun en zaoch van ribflewieël

zoëë herinnert zich de vrouw
die doe ein kink waar
wie hae eur einen appel goôf

kiek, hei hae gezag, dit heej
zien gesjrómpelde eppelkes
alles verangert van vorrem
det het metamorphose

zuusse, de wolleke bewaege
zeej verangere van kleur
do mós flot nao hoês gaon noow
heej nag get extra eppel
vur beej uch toeës

Metamorfose

wacht, deze appel
die zal ik laten glanzen

zijn brede handen
wreven met verfijnd gebaar
over zijn manchester broek
groen en zacht van ribfluweel

zo herinnert zich de vrouw
die toen een kind was
hoe hij haar een appel gaf

kijk, had hij gezegd, dit hier
zijn verschrompelde appels
alles verandert van vorm
dat heet metamorfose

kijk, de wolken bewegen
ze veranderen van kleur
je moet gauw naar huis nu gaan
hier nog wat extra appels
voor bij jullie thuis

Godelieve van Gemen, Baolder

't Kwekkerke

't Kwekkerke sjtouk zien köpke
euer 't rendje van 'n notedöpke,
twee uigskes keke rón dj in de welt,
zouge de ruzie ónger de luuj,
oorlog, leid, geweld,
zouge dat geldj en mach 't veurnaamste waar,
dat vónj 't kwekkerke vraem,
ónneudig, bès raar.

Träönkes versjene,
't woort naat oppe randj,
't kwekkerke dach:
'Waat is d'r toch aan de handj?'
't Keek nog èns goud en zag:
'Gaw, ewech!'
't Maakde eine sjprunk,
koum in 't water terech.

Dao is 't gebleve,
dao vuilt 't zich thoes,
in 't water, dao is 't tevreë,
de luuj doon 'm leid,
die zeen 'm neit mee.

Phil Schaeken, Zitterd

jraaf

**bij 't jraaf
mit klatsjroeëze
jezieënd in 't vrugjoar
wase oes de eëd
um tse plukke
vuur de vaas van
erinneroenge
applaus klinkt**

**kriesj wal ins
troane wermwólke
va troeës
kondensdrupe teëje
de kauw va troer**

**kriesj wal ins
hof dat-s te
kóttter bij miech bis
mieë wie ins**

**bij 't jraaf
applaus klinkt
klatsjroeëze**

Wim Heijmans, Kirchroa

NET PETREUNKE

Vreuger woor hemelsblauw mien lievelingskleur. Mam vónj det neet gesjik veur mien klejjer, die ze zelf nejde en veural lang móste mitgaon. Ze maakde mich alles 'oppe gruij', mit rejaal näöj en 'ne voesbreije zoum. De sjtóf moogde neet te 'besjmètte-lik' zin en mekkelik te wasse en te sjtrieke. Mien winse lagte 't aaf taege häör praktiese euverwaeginge.

Sjtóf waerde gehaold in Venlo, bieje Veldhuis in de Klaos-sjtraot. Wie ich redelik kós fietse, mós ich mit. Veur zón Belven-se sjiethoes wie ich woor de sjtad 'ne jungle van verkeerslewej en raozend geweld. Hiegend fietsde ich achter mam aan, wie 'n sjichtig hertejónk gefocus op die witte vlek: 't achtersjpatbord van häöre fiets. Det hortig miens maakde mich zenewechtig, wodoor ich aeve neet oplètde en oppe Tegelsewaeg sjlipde, euver 'n rails. Dao loog ich, mien net jeske ram ónger de sjmaer. Det baesj jeske van wäöfelkessjtóf det ich, bieje oetsónjering, zélf haaj moge oetzeuke! Mam sjpoesde det zoget fiens neet aan mich besjtaejd woor. Mer good. Sónger wiejer opónthaajd kwome v'r aan, fietse op sjlaot en nao binne.

Mam dook tösse de rolle sjtóf, veur mich aeve boejend es behang. Vervæld sjufelde ich tösse taofels en rekke, aaf en toe nao mam sjpienzend. Zo wie ze prieskaertjes ging vergelieke, woor 't oplètte geblaoze. Idder moment kós ze mich rope, mit de vraog: 'Waat tuntj dich, dit mer doon?' Get wo ich mer baeter drek 'jao' op kós zègke, want taege dae tied woor ze gelaje wie sjrikdraod. Mien 'jao' goof weer get gemoodsrös.

Kumend sjlepde mam de oetgekaoze rol nao de kniptaofel, leet ze dao valle, óm blaozend de aandach van de verkuipster te trekke. Zo wie die kwoom, vroeg mam nao de baas. Ich hoekde mich achter de rekke. Naodet vruntjelijk gedaag woor gezag, begós 't marsjandere euver de pries. Mam haolde alles oet de kas, meneer Veldhuis bleef vruntjelijk en hakde oeteindelik de knoup door. Naodet de verkuipster de euvereingekomme pries haaj geheurd, dansde meneer Veldhuis weg op zien sien sjunkes. Aeve later goof 't tikke van iezer op 't taofelblad aan, det de sjeer in de sjtóf ging. Zo wie de verkuipster mit de lap sjtóf weg-leep, sjtieffelde mam häör achternao en ich sjloot mich aan.

Biej de kassa waerde de koste van gare en furniture biejein-
geteld; in 't ruutje van de kassa hupde de siefers, en es mam
genóg grej haaj, duujde de verkuipster op eine knoep en sjpróng
de laaj van de mit golje krölle besjiljerde kassa rinkelend aoep.
Naodet mam 't wisselgeld haaj gekrege, waerde de lap sjtóf in
pepier gerold, 't kleingrej in 'n zekske d'rbiej en... kneep ich 't 'm
alweer veur de truukreis.

Gluf mer neet det nag get gedrónke of gegaete waerde; mam haaj
in häör kallebeske nag get zuurtjes veur óngerwaeges. Zunig zoeb-
belde ich op get waat nao framboos mós sjmake. Doortrappe, ver-
keer rónjdóm in de gate haje en neet nao de etalaazjes loere, ter-
wiel ter heugte van de HEMA de lóch van kaokwors zich in miene
móndj mit dae zogenaamde frambozesjmaak mingde. Toes woor
d'r aanlinglimmenaad. De sjtóf loog al op taofel, en de Burda. Mit
't maetlintj waerde ich opgemaete, daonao ging mam 'n gesjik pe-
treunke zeuke. Es ze mich oetlag waatv'r sjoons dae lap sjtóf zoj
waere, glufde ich 't metein.

De pepiere petroondeile waerde zo krap meugelik verdeild euver
de lap sjtóf. De binnekantj van tesse of de óngerkantj van 'n
kraegske waerde dök oet 'n euverbliefsel van get anders geknip.
Aan traochele deej mam neet; mit kopsjpelde sjtook ze de ónger-
deile óm mien lief aanein, zodet ich klam aom kós haole. Es ze
kóntent woor, troch ze get sjpelde d'roet en kós ich de lappe-
kraom laote zakke, zodet mam geliek aan de geng kós. Nejmesjien
op taofel, gare d'rop, prooflepke d'rdoor jasse en aan de sjlaag!
Gelijkmaotig oppe pedaal traejend troch ze ein veur ein de sjpelde
d'roet, eer-det de nejmesjienenaoldj d'rop kepot zoj knalle. Veel
d'r 'n sjpeld, den sjloog ze de kneen biejein óm ze op te vange.
Lökde altied. Die kleijer neet. De rizzeltate van häör gemorks
maakde mich zelje bliej, eer-det ze in de lómmelezak verdwene.

Wie ich nao de middelbare ging, nejde mam nág mien kleijer. Zo
wie 'ne wintjerjas van wolle bouclé. Nao 'n tiedje zakde 't model
ram inein, sónger äörtelikke versjteviging. Ich höb dök veur sjöt
geloupe.

Zo wie ich zelf verdeende, höb ich mam én mich de kwaelerie van
det nejwerk besjpaard. Es eerste koch ich mich 'n kledje... hemels-
blauw. 't Haet 'n waek aan mienne kleijerkas gehange. Nao dae
winkel ging ich pas weer, wie in det pandj 'ne bookhanjel waerde
geäöpend. Ich bön nao binne gedans, wie in 'ne druim.

Lisa Naus, Zjwame

Allerzieële

Jekere möрге bie 't opsjtao
is me eine daag korter bie 't ing
Dat is vuueral good te mërke es me auwer is;
woeë me ieëder neet zoeë bie sjtil sjting

Dèkser gao ich nao d'r kèrkef
vur de row en óm mich de graver aa te zieë,
laes watter op de sjtein gesjrieëve sjteit
va lüj die zunter neet mieë

De höbs d'r mit ènne betrechliche auwer,
meh auch züsse jóngere en veulse leid
D'r miensj hat 't gewoon neet vuuer 't zègke
wie lang me op aerd bliet
of wienieë me hiemmele geit

Sómber kus me d'r va waere,
van al dae tied dae is vervlaoge
Vreug of laat wuuert de kar ómgekiep en da
zègk ich dat de ingele mich haole maoge

Antoon Brouns, Klumme

't Standbeeld vaan Henric

de pa vaan e vrundsje
vertèlde lang geleie tege ze zäönsje
tot 't beeld vaan Henric vaan Veldeke
eder nach klokslaag twelf oor
'n bladzij umdrejt
vaan 't book wat heer vashèlt

't jungske waor 't leefs
dat bezunder feit 's nachs goon controlere
meh, 't zandmenneke
struide häöm vööl zand in de ouge
heer sleep wie 'n roes

later, es groetemins
kaom heer dao wel ins langs um middernach
altied zjus te laat, zoe liekende 't teminste
of, heer had op 't Vriethof
te deep in 't gleske gekeke
en vergaot z'n heileg veurnumme

iech waor lès puntelek um twelf oor
bij 't standbeeld en kin uuch bevestege
ederen aovend
weurt veur de Sint-Janskèrk
door Henric 'n bladzij vaan e groet book
oonherropelek umgedrejd

Wim Kallen, Mestreech/Zitterd

Eine middig riek

't Woor eindelijk goonsdig en dae middig móch ich bie j 'n klasgenootje Monopólie gaon sjepele! Det sjpel haaj 't gekrege van Sinterklaos en mit meer man sjepele woor leuker en sjpannender, zag 't.

Joke woonde achter 't sjaor en ich haopde det det neet toe zól zin, zonet ich ouch ech óm half twee dao kós zin. Det lókde. D'r wore nag get buurkinjer geneudj en óm half twee zote v'r mit ós vieve aan de grote keuketaofel mit hookbank.

Veur bekeke ós 't materiaal: greun huuskes, rooj hotels, gekleurde pupkes, 'n sjeelbord mit goodkoupe en duur sjtraote in Nederlandjse sjtaej, eigedomsbewieze, kanskaarte en perbeerde te sjnappe waat d'r zól gaon gebeure. 't Ging d'róm zo riek meugelik te waere en det kós zelfs es se in de gevangenis zoots. D'r kóste sjtraote, hoezer en hotels gekoch waere, doe móste huur betale es se door mit de dubbelsjtein te goje mit dien pupke op 'n sjtraot van emes anges kwooms. En dao ginge fikse bedrage in óm. Veur krege óm te beginne eder f 150.000,-. Ich woor es 11-jäörige bès good in raekene en die breekkes van 50.000, 10.000, mer ouch die van 500 en 100 maakde óngekènde winse in mich los. Wie heerlijk woor 't óm die vas te haje en dich veur te sjtèlle waat se daomit kós doen. Det woor nag 'ns get anges es die 50 cent sónjesgeldj waat ich toen van mien moder kreeg.

Ich vónj 't neet erg óm neet 'bank' te hove zin, want den kós se zelf neet winne. 'n Ajer broor van mien klasgenootje deej det waal veur ós.

D'r bleke toch nag heel get meer regelkes te zin, mer al doonde leert me. Ich koch es eerste de Arnhemse Steenstraat. Waat 'n verrassing wie ich jaore later 'ns in Arnhem kwoom en konsjtateerde det die sjtraot dao ouch ech besjteit. Net wie de Kalversjtraot en 't Leidseplein in Amsterdam. Die Steenstraat brach mich medein al gelök: de volgende sjepler goojde 'tzelfde aantal ouge en móste mich de huur betale waat op 't eigedomsbewies sjtóng.

Kassa! Waal pech det ich 'n paar beurte later op 'n door emes anges gekochte sjtraot terech kwoom en waal 10 keer zoväöl aan huur mós betale. Mer 't mót mich gelök zin óm alle sjtraote van Haarlem biejein te kriege, waat de huurwaerde verdöbbelde, want ich kós euvergaon toet de aankoup van hoezer.

Mien vermoge zoog ich eers flink sjlinke door al die aankoupe en huur waat ich aan angere mós betale, mer later dae middig wis ich toch de neudige sjräöm binne te sjprókele. Leuk ouch det se nao eder rundje euver 't bord f 200,- van de bank kreegs es se 'start' passeersde. En 'n verblief in de gevangenis woor later in 't sjpel ouch neet zo erg: inkassere kós se den aevegood, mer betale woor efkes neet neudig.

Ich weit neet meer of ich dae middig 't riekste woor van allemaol. Waal det 't sjpel eigelik nag neet oet woor, mer veur óm vief oer nao hoes móste óm te aete. De moder van Joke haaj ós tössedoor waal 'ne keer veurzeen van werme sjokomel en 'n mariekeukske, mer dao haje v'r eigelik gènne tied veur, zo sjpannend woor 't allemaol. Det monopoliesjpel höbbe v'r nag dök gesjpeeld op goonsdigmiddige. Ouch waal 'ns de volgende keer wiejer gänge. Mer den woor d'r gedoons euver de vraog of de pupkes en huuskes waal op dezelfde plek wore blieve sjtaon.

'n Leerzaam sjpel woor 't in vööl opzichte. Veur leerde mit geldj ómgaon, koupe, verkoupe, betale, euver hypotheke numme, failliet gaon, belastinge, boetes, leninge. Gans veurbereid op de finansjele werreld dus. Mer ouch 't same dich aan de aafgesjpraoke regels haje, plezierig mitein ómgaon, de anger ouch 'ns 'n mazzeltje gunne.

Allewel hèt 't sjpel Monópoly (mit de klemtoon op de tweede lèttergreep) en waert d'r elektronies gebankierd mit 'ne betaalautomaat en pinpasse veur de sjpelers. 't Beginsaldo is noe 15 miljoen euro en de pupkes zin vervange door biejeurbeeld 'n ruimtesjeep, segway of flatscreen tv nao keuze. Wie jaomer det de sjpelers neet meer al det geldj lètterlik in henj kènne höbbe, want det woor inder-tied pas ech magies.

Riky Simons-Julicher, Zjwame

ALGEMEEN
FONDS

ALGEMEEN
FONDS

MESTREECH

Iech haw vaan diene knusse sfeer.
Mèt 't Vriethof es de plaats
boe me ziech gere tegekump,
in de sjeem vaan Sint-Servaos.
Dien silloewèt dwingk eerbied aof,
mèt tores es 'n lans.
Dee koed wèlt doen, dee wèt besjeid,
hei krijg iech noets 'ne kans.

Es iech weer door dien straote loup,
façades iewen aajd,
daan dink iech aon deen awwen tied.
Diech hads 't noets te kaajd.
Diene vestingmoer vaan dikke stein,
heel keugel oet de stad.
Belegereers, zie drope aof,
Mestreech had 't weer gehad.

Ouch zeen iech geer dien sjoen Maos,
mèt de brögk vaan Sint-Servaos.
De sjepe drieve nao de zie,
Zie make gein geraos.
Zug Wiek ligk aon d'n euverkant,
es veurstad vaan Mestreech,
en prominènt de Pietersberg,
mèt fort in 't zonneleech.

Jacques Aussems, Baek

De krao en de noot

**Bie de Zjwienswei, ich aan 't wanjele waar
Richting Mille, sjteit 'ne noteboom mit 'n bank
Herfs waor aan 't kómme, neut valle mit blaar
Zout te loestere, nao de veugel hunne zank**

**Koum ein jóng krao, probeierde neut te krake
Óm die aoep te kriege, vas heil tösje 'ne poot
Duurde 'ne ganse tied, die aoep te make
Sjloug mit de sjnavel, jedes keer op die noot**

**Góng ze helpe, ich sjtóng gans verzichtig op
Van de sjrik vloog ze ómhoog, in dae boom
Trapde doe veur die krao, ein deil neut kapot
Wie ze effe later, weier angevlaoge koum**

**Ze zout neit allein, waor nog ein d'r bie
De pap of de mam, mich in de gate heile
Krao zeen sjlumme, ze laeve ónger ós hie
Bie 't aafsjied krede, mich bedanke deige.**

Jan Nieling, Zitterd

Auw kolonie...

Ben van veur de oorlog, oet 1939. Miene pap, Sjeng, woar mienwirker. Mie woar zien vrouw en mien mam. Bie 9 kenjer woar de teller gestopt. Twee kenjer sind jongk gestorve. Ich woar op eine noa de jongste. Veer woonde in de aw kolonie Lentjheuvel in Gelaen. Die woar veur mienwirkers geboewd vlak bie de Maurits. De Steiberg veur de deur. De hoezer ummer vol stub van de koel. Doa ben ich gebore en opgegroujd...

Ich wach op de pap, de wekker tik. Kump van de daagsjich. Wie is zien humeur? Hae goajt de pungel op de grondj. Zien bromstum geuf houp. Krieg ein boateram van witte wek. Haw hae gekrege op de koel. Dat woar ein tractatie. Mer soms is 't anders, dan kiekt hae koad. Henj, die koal los make, zeen sterk. Komme ouch hel aan. Dus es de mam zaet 'wach mer es de pap toeskump' dan zoat de sjrik d'r al in. Toch zorgde hae good, wirkte hel. Hae goof alles veur zien gezin.

De mam wesj de koelkleier keer op keer. Zeen ze ummer hange op de wesjlien. Gestökkerd op de kneje. Verslete ongerin de koel. Mie deeg ze reparere op de nejmesjien. Mie deit wonjere mit weinig. Ermood aan alles. Kontent zeen mit wat d'r is. Altied zorg of ze de eindjes aanein koos breie. Ein groot gezin om veur te zorge. Ich leep op sandale van transportbandj. Gemaak door Sjeng. Veer wiste neet baeter. Pap kreeg bonne veur koale van de koel. Die woare kremp, deks te weinig. Soms woar 't zo koud dat ich onger eine wentjerjas sleep. De beamte kreeg zoveul bonne dat hae nog kos verkoupe wat hae euver haw. En die hawwe nog noots koal gedolve.

De eige mosem brungt extra greunte. Eine knien, gestruipt door de pap, 't vleisj. Aerpel, kore en terf woare gezeumerd door de kenjer. 't Laeve woar zwoar. Geine tied veur ónger zich. Geine tied veur leefde. Blie mit eine aai euver de bol. Bang veur ruzie. Waal geploagd door mien zósters.

Mien vrunj woare soortgenote. Same erm, mer same sterk. Same ontdekke en weerbaar waere. De Steiberg oos domein. Zeuke noa aafdrökke in koal oet de carboontied. De sjool woar neet belangkriek. De kirk wied weg. De zoon van eine mienwirker, dae woor ouch mienwirker. Wiejer lere kom neet in dich op. De luuj hele same, veul woor gedeild. De buurt woar d'r veur zich óngerein te helpe: de saamheurigheid van de mienwarkers ongerin woar ouch bovegrunsj.

De longe van Sjeng kleurde zwart. Ziene aom woar slechter. Hae kreeg in Treebaek 30 % stub toegeweze van de koel. Doa zoot de heugde van de oetkering aan vas. Ouch bovegrunsj werk kreeg hae toen. Bie ein neutrale keuring bleek dat Sjeng 80% stub haw. Hae mos noa de rechter om zien geliek te kriege. Toen hae mit 51 jaor helemoal aafgekeurd woar kreeg hae ein oetkering gerelateerd aan bovegrunsj werk. Die woar veul minder. Zo ginge ze toen mit hun luuj om.

Sjeng en Mie klaagde neet gaw. Ze verhoesde noa Urmond. Ein klein hoes mit grote gaard. Ze woare geine vetpot gewendj. De res van hun laeve tevree mit wat ze hawwe.

't Zwarte goud woar neet veur hun...

Gerrit Delil, Zitterd
zoon van Sjeng en Mie

Verzörgers in corona-tied

**Gier waort ummer dao
mit of zónger kepke
wie vier krank woerte
wie vier oma tant of mam
neet mieë bezeuke kóste
aafgesjlaote wie in oorlogstied.**

**Gier waort ummer dao
vier verloerte ós zóster
vief luuj op de crematie
gier heelt ós
'n hand baove de kop
of in de rök
es of 't eur eige
familie waor.**

**Gier waort ummer dao
sommige waal hieël erg long.
Bedankt.**

Colla Bemelmans, Nut

COLOFON

Veldgewas is e blaad veur en euver Oos Taal, de Limburgse taol. Veer publicere gediechte en verhaole in 't Limburgs vaan sjrijvers oet de ganse provincie en dao-boete.

Redactie:

Wim Kuipers

Har Sniekers

Wim Kallen

Bèr Brounts

Vaste sjrijvers:

Phil Schaeken

John Hertogh

Godelieve van Gemen

Wim Heijmans

Toos Schoenmakers

Correspondentieadres:

veldgewas@veldeke.net

Fotografie:

Marina Nefkens

Oos Taal

**Kóm,
laot ós aansjuve aan de gedèkdje tafel van ós plat
en preuve van de wäörd die moder klaargemaaktj haet:
wäörd zoea zeut wie riesteflaaj,
hertelik wie sóndigse sop
of mechtig wie kesekook.**

**Kóm,
laot ós blajere door de bewaardje beuk van ós plat
en laeze van de verhaole die vader gesjreve haet:
verhaole zoea fien wie iesblome,
die battere wie 'n voes
of staeke wie 'n däörehèk. **

**Kóm,
laot ós blieve kalle, zinge en sjriev in Oos Taal
mèt zinne en noeate riek van klank:
poëzie die pitsj wie 'n blaor,
leedjes die gaon wie ges
of spettere wie veurpiele mèt Noewjaor.**

Har Sniekers, Thoear

